

Subrata Úr története

Csütörtök délután két óra. A harmadéves közgazdász hallgatók már a Cambridge-i Egyetem kongresszusi termében zsonganak, várják, hogy kezdetét vegye a környezet gazdaságtan szeminárium. A mai előadás különleges lesz, ugyanis nem a megszokott Harris professzor tartja az előadást, hanem egy titokzatos bangladesi úr.

Hirtelen mindenki elcsendesül, amikor a tekintélyes Subrata Úr megérkezik a terembe.

Öltönye makulátlan, sétatálcája hangos koppanással sújt le a tölgyfa padlózatra, miközben a pódiumra sétál.

- Köszöntök minden kedves jelenlévőt! Úgy értesültem Harris professzortól, hogy a fenntarthatóság témakörét vizsgálják éppen az órákon. – kezdte Subrata Úr az előadását.

- Először is szeretném megkérdezni Önöket, hogy ki hallott már a fast fashion fogalmáról? – folytatta.

A teremben senki sem jelentkezett, árgus szemekkel fürkészték egymást, hátha valaki hallott róla, azonban nem jött válasz. Subrata Úr nem lepődött meg ezen, ugyanis már közel 60 éve volt utoljára, hogy ez a szó körbe ölelte a világot.

- Nos, akkor engedjék meg, hogy elmeséljem a történetét. A fast fashion azért jött létre, hogy elérhető áron a lehető legolcsóbb erőforrásokkal másolják le a legnagyobb divatházak trendjeit. Ezek a termékek főként poliészterből készülnek, amelyek nagyon károsak a környezetre, mert legalább 200 év míg a belőlük származó mikroműanyagok teljesen lebomlanak. Amíg ez nem következik be, addig folyamatosan szennyezik a vizeinket, talajunkat és az emberi szervezetet is. - kezdte a történetet.

- Meg tudátok tippelni esetleg, hogy hány liter víz kell egy pamut póló előállításához? – kérdezte a diákokat fürkészeve.

- 5 liter! – kiáltotta egy hallgató a hátsó sorokból.

- 20!

-11 liter!

Csak úgy zengett a terem a sok számtól, azonban 100 liter fölé senki sem tippelt. Nagy sóhaj után folytatta a mesélést Subrata Úr.

- 2700 liter.

Mikor kiejtette ezt a hatalmas számot a száján, minden diák ledöbbsent, bele se mertek gondolni, hogy ekkora mennyiségű víz kell ahhoz, hogy egyetlen pamut póló elkészüljön. Majd így folytatta:

- A 2010-es és 2020-as években a ruhaipari kizsákmányolás sajnos jellemző volt erre az iparágra. Az itt dolgozó fiatal, 18-24 éves nőket éhbérért, napi 3 dollárért, borzalmas körülmények között dolgoztatták. Ezek miatt a veszélyes állapotok miatt történt 2013. április 24-én a Rana Plaza katasztrófája, amely közel 3000 életet követelt és 1129 ember megélhetését vette el. A legszörnyűbb az egészben, hogy elkerülhető lett volna a tragédia, ugyanis az épületet kiürítették az azt megelőző napon, azonban a munkásokat fizetéscsökkenéssel fenyegették, ha nem mennek vissza dolgozni...

Mindenki lesokkolódott a tények hallatán. Nem gondolták, hogy egy ilyen szörnyűség bekövetkezhetett a 21. század történelmében.

- Így tett egy 7 éves kisfiú édesanyja is, - folytatta- aki azon az ominózus napon bement a gyárba, hogy biztosítani tudja családjá megélhetését az adott napra. Ezen tragédiák ellenére ez a kisfiú mégis talpra tudott állni és életét annak szentelte, hogy megakadályozza, hogy még

egy ilyen esemény megtörténhessen. Ha ezt nem teszi meg, ma talán mi sem ülnénk itt ezen a gyönyörű tavaszi napon. – A diákokat egyik meghökkentő eset után érte a másik, azonban Subrata Úr nem hagyott időt a történet feldolgozására, hiszen időszükében volt.

- Kérdezhetnék, hogy miért, erre egy egyszerű válaszem van: ahogy említettem már, ezek a rendkívül környezetszennyező hatások mára már elpusztították volna Földünk jelentős részét. Szerencsére ez a fiú rengeteg kutatással és kitartással rátalált a slow fashion által nyújtott lehetőségekre. Ennek az irányzatnak a védjegye a tudatosság, hiszen ez pont az ellentétje a fast fashionnek. Sokkal fenntarthatóbb, kiváló minőségű ruhadarabokat állít elő, melynek nem célja a tömeggyártás. - folytatta, majd az órájára pillantott.

- Huh, ahogy látom le is telt az időnk! Remélem hasznos volt számotokra a mai előadás, és sokat tanultatok a ruhaipar történelméből.

- Subrata Úr! Lehetne egy utolsó kérdésem a mai órával kapcsolatban? – kérdezte egy lelkes hallgató.

- Természetesen! Mi lenne a kérdésed?

- Ki volt az említett fiú a történetben? – ahogy feltette ezt a kérdést, mindenki visszaült még egy pillanatra a helyére és kíváncsi tekintettel pillantott Subrata Úrra.

- Én voltam! – válaszolta, majd sétatálcájára támaszkodva kibotorkált a 75 éves Úr a teremből.